

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/3/2024
Identifikačné číslo spisu:	7023200406
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7023200406.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaníča, na neverejnom zasadnutí konanom 27. augusta 2024 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného J. X. o ním podanom odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Ntc/16/2023 zo 16. apríla 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, druhá veta Trestného poriadku odvolanie odsúdeného J. X. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozhodol rozsudkom sp. zn. 6Ntc/16/2023 zo 16. apríla 2024 tak, že:

„I. Podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov

sa uznáva vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa na území Slovenskej republiky

rozsudok súdu Landesgericht Salzburg, Rakúska republika, sp. zn. 63 Hv 53/22w zo dňa 24.08.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.08.2022

ktorým bol slovenský štátny občan J. X., nar. XX.XX.XXXX v N., Slovenská republika, trvale bytom E. R., okres N., Slovenská republika, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v zariadení „Justizanstalt Stein“ na adrese Steiner Landstrasse 4, 3500 Krems, Rakúsko, uznaný vinným zo spáchania celkovo 3 trestných činov právne kvalifikovaných ako zločin lúpeže v štádiu pokusu podľa §§ 15 ods. 1, 142 ods. 2 rakúskeho Trestného zákona, zločin lúpeže podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 107 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v bode I.A. rozsudku za zločin lúpeže v štádiu pokusu podľa §§ 15 ods. 1, 142 ods. 2 rakúskeho

Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v Y. dňa 25.01.2022 sám zasadil P. A. bez použitia značného násillia na veci nepatrnej hodnoty úder do pravej oblasti rebier, a tak sa pokúsil mu vytiahnuť peňaženku zo zadného vrecka nohavíc, pričom čin zostal vzhľadom na protiobranu A. pokusom,

v bode I.B. rozsudku za zločin lúpeže podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v Y. dňa 26.07.2022 vrazil do P. A., škrtil ho a vyjadril sa voči nemu, že ho zabije, ak mu nedá svoje veci, na čo sa A. dal na útek a na čo ho J. X. sledoval a vyzval ho, aby dal svoje veci na zem, na čo A. dal na zem svoj walkman, nabíjací kábel a svoju peňaženku, na čo J. X. tieto cenné predmety vzal a ďalej ho sledoval, na čo ho J. X. napokon dohonil a škrtil ho, a potom mu vzal ostatné cenné predmety (ďalšiu peňaženku a mobilný telefón značky Samsung A12),

v bode II. rozsudku za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 107 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v Y. dňa 27.07.2022 sa voči P. A. vyjadril „Ty biješ moju ženu (myslí sa G. S.)? Zabijem ťa! Zabijem ťa!“, čím sa inému vyhrážal prinajmenšom ublížením na zdraví s cieľom privodiť mu strach a nepokoj, pričom G. S. sa na tomto konaní X. zúčastnila tým, že A. s X. dlhšie obdobie sledovala,

za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov (1460 dní).

II. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.“

Odsúdený J. X. podal proti tomuto rozsudku odvolanie, ktoré bolo krajskému súdu doručené 7. mája 2024, bližšie ho neodôvodnil.

Prokurátorka sa k odvolaniu odsúdeného vyjadrila tak, že ho považovala za nedôvodné, v čase rozhodovania neboli podľa jej názoru v predmetnej veci zistené dôvody odmietnutia uznania, a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol povinný podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom zistil, že odvolanie odsúdeného J. X. nie je dôvodné.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže

podat' odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Na základe prípisu zaslaného súdom prvého stupňa vyjadrila najprv Krajská prokuratúra v Košiciach súhlas s konaním o uznaní a výkone rozhodnutia s poukazom, že na uvedený postup sú splnené všetky zákonom požadované podmienky.

Pokiaľ ide o úvahy a závery Krajského súdu v Košiciach, týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie rozhodnutia o uznaní a výkone (§ 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii) a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, tieto považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené a dostatočné.

Príslušný súd v prípade občana Slovenskej republiky odsúdeného na trestnú sankciu v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 16 a § 17 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii nemôže konať inak, než také rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk. V zmysle Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii je totiž jedným zo základných pilierov uznávacieho konania vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, pričom má uľahčiť uznávanie a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Zjednodušene povedané, ak súd nezistí niektorý z dôvodov odmietnutia špecifikovaný v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii rozhodne o tom, že rozhodnutie sa uzná a vykoná; nepostupuje teda ako ďalšia odvolacia inštancia a konanie v štáte pôvodu neskúma nad rámec priloženého osvedčenia a rozhodnutia, ktoré má byť predmetom uznávacieho konania.

Krajský súd postupoval správne i vtedy, keď pri uznaní rozsudku súdu štátu pôvodu rozhodol podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku tak, že výrok o treste odňatia slobody ponechal bez premeny. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu, je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Obdobne tak súladne so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď v zmysle naposledy citovaného ustanovenia v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdeného J. X. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže stupeň stráženia v rozsudku rakúskeho súdu uvádzaný nebol, zaradením do stredného stupňa by došlo k zhoršeniu jeho postavenia.

Čo sa týka odvolania odsúdeného J. X. je v prvom rade za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia rozhodnutia o uznaní a výkone sú taxatívne uvedené v § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii. Žiadne také najvyšší súd ale nezistil a menovaný nič konkrétne nenamietal. Nad rámec dôvodov jeho odvolania možno uviesť, že vyžiadaná osoba sa síce na mieste trvalého bydliska v Slovenskej republike kontinuálne nezdržiavala, avšak z odpisu z registra trestov, správ z miesta bydliska a výpisu prebiehajúcich súdnych konaní vedených proti nej na území Slovenskej republiky je zrejmé, že vyžiadaná osoba má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.

Najvyšší súd preto uzatvára, že Krajský súd v Košiciach dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú, pričom nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorú by ešte bolo potrebné vyriešiť.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.